

Yhtä yön kanssa

Azaghal

...Ja polku avautui metsän keskelle
kuulin kuinka pimeys kutsui minua
hiljaa se kuiski, salaa vietteli,
sieluni täytti voimalla, mieleni ajatuksilla

Poissa ovat inhimilliset tarpeeni
Olen jättänyt ihmiskuoren taakseni
Hylännyt humanistiset aatteenne
Olen sulautunut pimeyteen, yhtä yön kanssa

...Ja valo kuoli jäljessäni
kaikki elollinen kuolee missä kuljenkaan
Vain ulvovat sudet seuraavat minua
Kun kuljen polkua kohti
yön valtakuntaa

Poissa ovat kaikki estoni
Olen jättänyt ihmiskuoren taakseni
Normaaleiden ihmismatojen typeryyden
Olen sulautunut pimeyteen
Olen Peto!

Tunnen jäätävien tuulien puhalluksen kasvoillani
Kun astun porteista Tuonelan
En ole enää ihminen,
olen noussut kaiken sen yläpuolelle
Olen yhtä yön kanssa